

dentlig og fornuftig måde. Man har faktisk eksempler på, at man bliver enig om en fælles aftale. Så det kan godt lade sig gøre.

Det, som er af betydning, når vi nu fremsætter det her lovforslag, er, at det er meget vigtigt for os Kristendemokrater, at den personlige frihed ikke bliver knættet. Derfor mener vi, at det her forslag bør vedtages.

Det er klart, at der altid er en balance imellem solidaritet og den personlige frihed. Og den balance må vi selvfølgelig finde. Men begge ting er jo i hvert fald for os Kristendemokrater lige farlige, for hvis der kun tages hensyn til den personlige frihed, så ender det jo i egoisme. Hvis der kun tages hensyn til solidaritet, så ender det jo med en alt for lav fællesnævner. Vi vil ikke være med til at lave aftaler på arbejdsmarkedet, så længe de bliver eksklusive.

Derfor vil jeg også gerne her i min ordførertale rette en tak til de partier, som har støttet vores forslag. Jeg glæder mig naturligvis først og fremmest over ministerens, regeringens og regeringspartiernes opbakning til forslaget. Ja, jeg er lige ved at sige, at det skulle da også bare mangle, da det er identisk med det forslag, som tidligere er fremsat, men vi ser jo dog indimellem, at man alligevel finder gode grunde til at vige udenom.

Når vi genfremsætter det nu, er det selvfølgelig, fordi vi synes, at det danske Folketing burde være på forkant med retssagen ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 22. juni. Vi har chancen for, at vores Folketing ikke bliver underkendt i den anledning, hvad jeg er overbevist om, at vi bliver. Og derfor glæder det mig selvfølgelig også, at regeringen og regeringspartierne markerer, at de fortsat går ind for det her. Så regeringen vil altså ikke i deres holdninger blive underkendt, men Folketingets flertal vil blive underkendt. Det er i hvert fald sådan, som jeg tror, det går.

Vi har selvfølgelig forskellige tilgange til det her, og det forstår jeg ganske udmærket, når det gælder Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten. Det er holdninger og ideologi, vi diskuterer, og der har man forskelligt ståsted. Det er fair nok.

Men jeg kan så også konstatere med de dejlige udmeldinger fra De Radikale – hvad jeg nu også havde forventet – at når vi kommer hen efter et valg, når så end det måtte komme, og vi kommer i den lykkelige situation, at Radikale Venstre og Kristendemokraterne kan erstatte Dansk Folkeparti, så vil et forslag som det her

kunne gennemføres. Og vi glæder os til at trykke på knapperne den dag.

Når man har lyttet til Dansk Folkeparti under debatten i dag, må jeg jo erkende, at man har god chance for at blive rundtosset, hvis man kommer for tæt på. Vi har sammen med Dansk Folkeparti under den tidligere regering fremsat et beslutningsforslag, der gik ud på at ophæve eksklusivaftaler. Sammen med Dansk Folkeparti har vi fremsat et sådant forslag. Da så regeringen kom med lovforslaget, stemte Dansk Folkeparti imod, og det gør de åbenbart igen, når vi nu om et stykke tid skal stemme om det her forslag.

Kl. 14.10

Jeg vil bare opfordre Dansk Folkeparti til at besinde sig her under udvalgsarbejdet. Det gør jo ikke nogen mindre, at man indrømmer, at man har taget fejl, og jeg håber faktisk, at hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti vil være med til at hæve sig et trin op og sige: Jamen o.k., nu må vi have bragt de her eksklusivaftaler til opmærksomhed, og specielt, når det står i Dansk Folkepartis arbejdsprogram, som det også tidligere har været fremme i debatten.

At man ikke kan gennemføre alt det, der står i partiernes arbejdsprogram, kender jeg ganske udmærket til. Det kan vi heller ikke, men ligefrem at stemme imod noget, der står i ens eget arbejdsprogram, synes jeg dog er noget af det mest tåbelige, jeg har hørt i nyere tid. Og den med østarbejderen kan vi jo dokumenteret se ikke holder.

Vi havde naturligvis forventet, at regeringens udvalg, som arbejder med problematikken omkring de liberale erhverv, havde nået at barsle inden den her debat. Vi har faktisk rykket for den redegørelse af flere omgange. Men nu håber vi så, den kommer.

Derudover skal jeg blot sige, at vi, som jeg tidligere har nævnt, havde håbet på, at det her kunne vedtages inden den 22. juni. Derfor genfremsatte vi det, også for at hjælpe regeringen på vej. Regeringen har givet fuld støtte til forslaget, og det glæder vi os over.

Vi ærgrer os naturligvis over, at vi skal have den dom, inden vi så til efteråret bliver nødt til at vedtage forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig med hr. Nørgård Pedersen i, at der kan være behov for at retlede regeringen indimellem, men jeg synes ikke lige, det var det her